

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/21-02/3
URBROJ: 354-01/21-8
Zagreb, 17. veljače 2021.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u Vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednice, te Darie Duždević i Zvonimira Jukića, članova, povodom žalbe žalitelja Strunje-trade d.o.o., Privlaka, OIB: 97670986612, u odnosu na sadržaj dokumentacije za nadmetanje u postupku davanja koncesije za obavljanje javne usluge prikupljanja, odvoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Općine Nuštar, broj objave: 2020/S 01K-0046682, davatelja koncesije Općina Nuštar, Nuštar, OIB: 42177882311, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14 i 98/19), članka 96. Zakona o koncesijama (Narodne novine, broj 69/17 i 107/20) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba žalitelja Strunje-Trade d.o.o., Privlaka odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Davatelj koncesije Općina Nuštar, Nuštar objavio je 31. prosinca 2020. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske obavijest o namjeri davanja koncesije s dokumentacijom za nadmetanje u postupku davanja koncesije za obavljanje javne usluge prikupljanja, odvoza i zbrinjavanja miješanog komunalnog otpada i biorazgradivog komunalnog otpada na području Općine Nuštar, broj objave: 2020/S 01K-0046682.

Na sadržaj dokumentacije za nadmetanje žalbu je ovome tijelu 11. siječnja 2021. godine izjavio te davatelju koncesije u roku za žalbu primjerak žalbe dostavio žalitelj Strunje-Trade d.o.o., Privlaka. Žalba je uređena podneskom zaprimljenim kod ovoga tijela 29. siječnja 2021. Žalitelj osporava pojedine odredbe dokumentacije za nadmetanje, predlaže poništiti postupak davanja koncesije te raspisati novo nadmetanje ili izmjenu dokumentacije za nadmetanje na način da se svima omogući ravnopravno sudjelovanje ili da se produži rok za dostavu i otvaranje ponuda kako bi žalitelj u razumnom roku izvršio prilagodbe koje su potrebne za prijavu na nadmetanje. Žalitelj nije postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka.

U odgovoru na žalbu davatelj koncesije u bitnome osporava žalbeni navod te predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

Tijekom postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o namjeri davanja koncesije, dokumentacije za nadmetanje te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj navodi da se u točki 4.2.3. dokumentacije za nadmetanje propisuju odgovarajuća vozila za obavljanje usluge sakupljanja i odvoza miješanog komunalnog otpada, a kojima žalitelj trenutno ne raspolaže. Također, navodi je u toj točki dokumentacije za nadmetanje propisano da vozila moraju udovoljavati EURO IV normama vezanim uz emisije ispušnih plinova, dok Zakon o održivom gospodarenju otpadom (Narodne novine, broj 94/13, 73/17, 14/19, 98/19) ne propisuje takvu normu. Smatra da ga je davatelj koncesije ciljano stavio u neravnopravan položaj te je propisao pristrane tehničke specifikacije vozila kojima se pogoduje konkurentskom gospodarskom subjektu Nevkoš d.o.o. koji već raspolaže potrebnim vozilima, tj. gospodarskom subjektu Eko-flor plus d.o.o. koja je suvlasnik gospodarskog subjekta Nevkoš d.o.o., a što je protivno članku 4. ZJN 2016. Napominje da je i s vozilima kojima trenutno raspolaže uredno i u skladu sa Zakonom izvršavao uslugu prikupljanja otpada.

Davatelj koncesije u odgovoru na žalbu navodi da su Europske ekološke norme motornih vozila norme emisije ispušnih plinova koje moraju zadovoljavati motorna vozila koja se prodaju, odnosno koja se uvoze u EU pa tako i EURO IV norma. Upućuje na internetsku stranicu na kojoj se navodi da je žalitelju sporna norma EURO IV na snazi za sva vozila još od 2005. godine, dakle, od prije više od 15 godina, dok od 2014. godine sva vozila moraju zadovoljavati normu EURO VI. Davatelj koncesije ističe da je traženjem da vozilo mora zadovoljavati EURO IV normu koja je na snazi više od 15 godina odredio minimalne uvjete tehničke i stručne sposobnosti, odnosno, odredio je minimalnu normu koju vozilo mora zadovoljavati. Propisivanjem te norme davatelj koncesije nije pogodio nikome niti žalitelj za svoju tvrdnju da bi se radilo o pogodovanju prilaže bilo kakve dokaze. U odnosu na žalbeni zahtjev za produženje roka za dostavu ponuda davatelj koncesije ističe da nije jasno koliko je žalitelju potrebno produžiti rok za dostavu ponuda kako bi prilagodio vozila kojima raspolaže uvjetima dokumentacije za nadmetanje. Ukoliko se radi o razumnom roku, nije bilo zapreke da se žalitelj sa takvim zahtjevom obrati davatelju koncesije u postupku dodjele koncesije.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u spornu točku 4.2.3. dokumentacije za nadmetanje te je utvrđeno da je davatelj koncesije propisao da se tehnička i stručna sposobnost dokazuje izjavom ponuditelja da ima odgovarajuća vozila za obavljanje usluge sakupljanja i odvoza miješanog komunalnog otpada, u kojoj mora biti navedeno da ponuditelj ima u vlasništvu ili na raspolaganju (najmu, leasingu i sl.) sljedeća vozila: najmanje jedno specijalno vozila (za komunalne potrebe) za sakupljanje komunalnog otpada dopuštene mase do 26 t, najmanje jedno specijalno vozila (za komunalne potrebe) za sakupljanje komunalnog otpada dopuštene mase do 5,5 t, najmanje jedno specijalno vozilo (nosač za kontejner i dizalicu) za odvoz krupnog (glomaznog) otpada, najmanje jedno specijalno vozilo (za komunalne potrebe) za pranje i dezinfekciju posuda. Uz navedenu izjavu ponuditelji moraju priložiti preslike prometnih dozvola vozila navedenih u izjavi, koja vozila moraju udovoljavati minimalno EURO IV normama vezanim uz emisije ispušnih plinova te slike (fotografije) predmetnih vozila.

Žalitelj u prvom dijelu žalbenog navoda osporava traženje davatelja koncesije prema kojem ponuditelj u ovom postupku davanja koncesije mora raspolagati konkretno propisanim vozilima, međutim, pri tome ne ukazuje u čemu bi se sastojala nezakonitost tih odredaba dokumentacije za nadmetanje, već samo ističe da on takvim vozilima ne raspolaže. Nadalje, žalitelj osporava uvjet dokumentacije za nadmetanje prema kojemu vozila moraju zadovoljavati normu EURO IV emisije ispušnih plinova, na način da ukazuje da Zakon o održivom gospodarenju otpadom ne propisuje takvu

normu. Konačno, žalitelj ističe da ga je davatelj koncesije zbog takvih uvjeta stavio nepovoljan položaj te da tehničkim specifikacijama pogoduje konkurentskom gospodarskom subjektu. U odnosu na uvjete tehničke i stručne sposobnosti ZJN 2016 u bitnom propisuje da se smiju zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor, da uvjeti sposobnosti moraju biti vezani uz predmet nabave i razmjerni predmetu nabave te da se tehnička i stručna sposobnost može dokazati i izjavom o alatima, postrojenjima ili tehničkoj opremi koja je na raspolaganju pružatelju usluga. Kako davatelj koncesije u točki 4.2.3 dokumentacije za nadmetanje propisuje raspolaganje vozilima specijaliziranim za obavljanje poslova koji se tiču sakupljanja i zbrinjavanja otpada u svrhu dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti, ovo tijelo ocjenjuje da je takvo njegovo traženje u skladu s odredbama ZJN 2016. Također, žalbeno tijelo ocjenjuje da je u pravu davatelj koncesije kada navodi da je traženjem da vozila moraju zadovoljavati EURO IV normu emisije ispušnih plinova, a koja je na snazi više od 15 godina, odredio minimalne uvjete tehničke i stručne sposobnosti, odnosno, da je odredio minimalnu normu koju vozila moraju zadovoljavati. Konačno, pogrešno navodi žalitelj da se tehničkim specifikacijama pogoduje konkretnom gospodarskom subjektu jer je predmet njegovog žalbenog navoda točka 4.2.3. dokumentacije za nadmetanje kojom su propisani uvjeti i dokazi tehničke i stručne sposobnosti. Slijedom svega navedenog, žalbeni je navod ocjenjen neosnovanim.

Žalitelj zaključno u žalbi traži objasniti u dokumentaciji za nadmetanje na koji način koncesionar ima obveze oprati i dezinficirati (točnije, kojim sredstvima i kako) posude za odvoz komunalnog otpada dva puta godišnje te na koji način i gdje će se ispuštati otpadne vode nastale pri pranju i dezinfekciji posuda.

Očitujući se na žalbu davatelj koncesije navodi da je obveza ponuditelja u dokumentaciji za nadmetanje jasno određena. Kao što žalitelj i navodi, u točki 1.2. dokumentacije za nadmetanje je određeno da je koncesionar dužan dva puta godišnje oprati i dezinficirati posude za odvoz miješanog komunalnog otpada, dok je u točki 4.2.3. dokumentacije određeno, između ostalog, da ponuditelj mora imati u vlasništvu ili na raspolaganju (najmu, leasingu i sl.) najmanje jedno specijalno vozilo (za komunalne potrebe) za pranje i dezinfekciju posuda.

Uvidom u točku 1.2 dokumentacije za nadmetanje (Tehničke specifikacije pružanja usluge), utvrđeno je da je davatelj koncesije propisao da je koncesionar dužan dva (2) puta godišnje oprati i dezinficirati posude za odvoz miješanog komunalnog otpada.

Odredba točke 4.2.3. dokumentacije za nadmetanje citirana je kod prethodnog žalbenog navoda.

Budući da žalitelj traži objasniti odredbu dokumentacije za nadmetanje, pri čemu ne ukazuje u čemu bi se sastojala nezakonitost te konkretne odredbe, a sporna odredba dokumentacije za nadmetanje sama po sebi nije nezakonita, te da davatelj koncesije smatra da je konkretno sporna odredba dokumentacije za nadmetanje dovoljno jasna (koncesionar je dužan dva puta godišnje oprati i dezinficirati posude za odvoz miješanog komunalnog otpada, a u vlasništvu ili na raspolaganju (najmu, leasingu i sl.) mora imati najmanje jedno specijalno vozilo (za komunalne potrebe) za pranje i dezinfekciju posuda), žalbeni navod je ocijenjen kao neosnovan.

Žalitelj u podnesku od 27. siječnja 2021. proširuje žalbeni navod navodeći da je davatelj koncesije s obzirom na određen rok otvaranja ponuda ostavio prekratak rok za prilagodbu traženim uvjetima, s obzirom da rok za isporuku novog specijalnog vozila kod domaćih dobavljača iznosi od 90 do 150 dana, dok je nabava rabljenog vozila otežana zbog ograničenja kretanja vezano za epidemiološke mjere radi sprječavanja prijenosa bolesti Covid-19. Traži produžiti rok najmanje do 1. travnja 2021.

Žalitelj je s isticanjem tih navoda zakasnio budući da mu je rok za žalbu u odnosu na sadržaj dokumentacije za nadmetanje, a sukladno članku 406. stavku 1. točki 1. ZJN 2016, istekao 11. siječnja

2021., a žalitelj ove navode nije naveo u žalbi nego tek u kasnijem podnesku kojim se očituje na odgovor davatelja koncesije na žalbu.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Sukladno prethodno navedenom, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba se odbija kao neosnovana, kako je i odlučeno u izreci ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

Stranke žalbenog postupka:

1. Općina Nuštar, Nuštar,
Trg dr. Franje Tuđmana 1
2. Strunje-trade d.o.o., Privlaka,
Bana Josipa Šokčevića 153